

การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีผลต่อการพัฒนาที่เหมาะสมของเด็กวัยก่อนเรียน

เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Participating in Play without Media Electronic between Child
and Caregiver Influencing Child's Development among Pre-school Children
at Dusit District, Bangkok, Thailand

อรเพ็ญ พงศ์กล้า* จิราวรรณ กล่อมเมฆ พรรณี ปรดลักษ์ วรวัลย์ช บรลือทรัพย์

Orapen Pongklum* Jirawan Klommek Pannee Pakluck Worawalun Bunluesup

คณะพยาบาลศาสตร์มีชนัน มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย 10300

Mission Faculty of Nursing, Asia-Pacific International University, Bangkok, Thailand 10300

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาระดับการเล่นและอำนาจการทำนายในการเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการพัฒนาที่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ดูแลเด็กอายุ 3-5 ปี จำนวน 100 คน ที่มีบุตรเรียนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนในสังกัด กทม. เขตดุสิต คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย และตามเกณฑ์คัดเข้า เครื่องมือวิจัยคือ แบบสอบถามส่วนบุคคล แบบสอบถามการเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผ่านการตรวจสอบความเที่ยง มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.9 และแบบประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3-5 ปี จากคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของกระทรวงสาธารณสุข วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย และสถิติความถดถอยโลจิสติกส์ทวิแบบสเต็ปไวส์ วอลด์-แบคเวิด (Stepwise Wald-Backward Binary Logistics Regression Analysis)

ผลการวิจัย พบว่าการเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยรวมอยู่ในระดับสูง และพบว่าการเล่นเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน การเล่นเกี่ยวกับมารยาทการเข้าสังคม และการเล่นแบบมีกฎกติกา สามารถร่วมทำนายพัฒนาการเด็กได้ร้อยละ 23.4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเสนอแนะว่า ควรมีการพัฒนาโปรแกรมสร้างเสริมการเล่นในครอบครัวโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวัน มารยาทการเข้าสังคม และการเล่นแบบมีกฎกติกา

คำสำคัญ : การเล่นแบบมีส่วนร่วม, การเล่นแบบไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์, พัฒนาการเด็ก, เด็กวัยก่อนเรียน

Abstract

Research objectives were to study levels of play and to predict the influential of participating in play without using electronic media of caregiver toward appropriate child's development. Samples were 100 caregivers of 3-5 years old children from Child development centers and schools under Bangkok, Dusit District selected by using simple random sampling technique and inclusion criteria. Research tools were personal questionnaire, the participating in play of caregiver without using electronic media questionnaire. The internal consistency was .90 using Cronbach's alpha coefficient, and the child development evaluation questionnaire from Developmental Surveillance and Promotion Manual (DSPM) for 3-5 years old, Ministry of Public Health. Data were analyzed using descriptive statistics and Stepwise Wald-Backward Binary Logistics Regression Analysis.

Results mainly showed participating in play without media electronic of caregiver was at high level. The play involving daily activity, social etiquette, and rules predicted children's development for 23.4 percent at statistical significance level ($p < .05$). Research results suggested that we should develop the program that promotes play in family without using electronic media about utilizing daily activity, social etiquette, and rules.

Keyword : Participating in play, Play without media electronic, Child's development, Pre-school children

บทนำ

องค์การยูนิเซฟ กล่าวว่า เด็กหลายล้านคนทั่วโลก กำลังเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการทางสมอง สำหรับประเทศไทย พบว่า เด็กปฐมวัยจำนวนมาก ไม่ได้รับการดูแลและกระตุ้นพัฒนาการอย่างเหมาะสม¹ ปี 2560 สถาบันพัฒนาอานามัยเด็กแห่งชาติ กรมอนามัย ใช้คู่มือเฝ้าระวัง และส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (Developmental Surveillance and Promotion Manual: DSPM) สํารวจพัฒนาการเด็กอายุ 0-5 ปี ทั้งประเทศ พบ เด็กอายุ 42 เดือน มีพัฒนาการสงสัยล่าช้า ร้อยละ 25.33 ในจำนวนนี้พบว่า มีพัฒนาการสงสัยล่าช้าด้านการเคลื่อนไหว ร้อยละ 21.75 ด้านกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา ร้อยละ 63.36 ด้านการใช้ภาษา ร้อยละ 30.76 ด้านการเข้าใจภาษา ร้อยละ 27.79 และด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม ร้อยละ 32.12² ซึ่งผลของพัฒนาการล่าช้าในเด็กวัยก่อนเรียนเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการศึกษาของเด็กไทย โดยพบว่า เด็กนักเรียนชั้น ประถมศึกษา 3 และ 6 ร้อยละ 10-15 อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ และคิดไม่เป็น ทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาประเทศชาติ³

เด็กวัยก่อนเรียน คือ เด็กอายุ 3-5 ปี เป็นวัยที่ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขมียุทธศาสตร์ส่งเสริม การเกิดและการเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ และมีเป้าประสงค์ ให้เด็กอายุ 0-5 ปี มีพัฒนาการสมวัย² ซึ่งเด็กวัยนี้สามารถ

สื่อสารโต้ตอบและทำตามคำสั่งได้ดี เล่นสมมติโดยใช้จินตนาการ เข้าใจและอธิบายเหตุผลง่าย ๆ ได้ จึงเป็นวัยที่เหมาะสมแก่การที่ ผู้ดูแลเด็กสามารถพูดคุยกับเด็กได้โดยตรง⁴ การวิจัยนี้ใช้ กรอบแนวคิด “กิน กอด เล่น เล่า” ของสถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข⁵ และเล่นตามรอย พระยุคลบาท⁶ พบว่า เด็กวัยก่อนเรียนต้องการผู้ดูแลใน การอบรมเลี้ยงดู ปกป้องคุ้มครอง ให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด การดูแลเด็กที่มีคุณภาพจะส่งผลให้เด็ก เจริญเติบโต มีสุขภาพแข็งแรง และมีพัฒนาการสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม การเล่นทำให้ เด็กเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เป็น ธรรมชาติ การเล่นเป็นสัญลักษณ์ของการถ่ายทอดประสบการณ์ เด็ก เป็นการตอบสนองความต้องการเด็ก และเป็นการถ่ายโยง ประสบการณ์ไปยังอนาคตของเด็ก การเล่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง โดยไม่มีการบังคับ เด็กต้องการเล่นตลอดเวลา และมีความสุข เมื่อได้เล่น และปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้ เหมาะสมตามวัย คือ การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการเล่น กับลูก โดยพบว่า การเล่นกับเด็กโดยใช้สื่อบุคคล เด็กจะมีโอกาส พัฒนาการสมวัยสูงกว่าการเล่นกับเด็กโดยไม่ใช้สื่อบุคคล หรือสื่ออื่นๆ และการเล่นโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ 1 ครั้งต่อวัน เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการสมวัย ร้อยละ 70.4 รวมทั้งพบว่า

พ่อ แม่ หรือผู้ดูแลหลักที่เล่นกับเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น 1.25 เท่า เมื่อเทียบกับการให้เด็กเล่นด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์⁷ นอกจากนี้ยัง พบว่า ผู้ปกครองหรือครอบครัว เด็กวัยก่อนเรียน ที่ให้เด็กเล่นเกมสื่คอมพิวเตอร์ ดูโทรทัศน์ หรือวิดีโอ มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางภาษาล่าช้า⁸ ดังนั้นการเล่นแบบมีส่วนร่วมของครอบครัว โดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยก่อนเรียน

การเล่นเป็นธรรมชาติของเด็กและมีความสำคัญ ต่อพัฒนาการทุกด้านของเด็ก ขณะที่เด็กเล่น เด็กจะมีทั้ง ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การเรียนรู้ และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาทุกด้านของเด็ก การเล่นกระตุ้นให้เกิด การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อใหญ่และมัดเล็ก การเล่นทำให้ เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ความคิดสร้างสรรค์ การเล่นทำให้เด็กรู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ฝึกการเข้าใจและใช้ภาษา⁴ จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ยังมีงานวิจัยเกี่ยวกับประเด็นนี้น้อย คณะผู้วิจัย จึงสนใจศึกษา การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ที่มีผลต่อพัฒนาการที่เหมาะสมของเด็กวัยก่อนเรียน เพื่อ ส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้เหมาะสมตามวัย และเป็น แนวทางในพัฒนาโปรแกรมการสร้างเสริมการเล่นโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ดูแลเด็ก

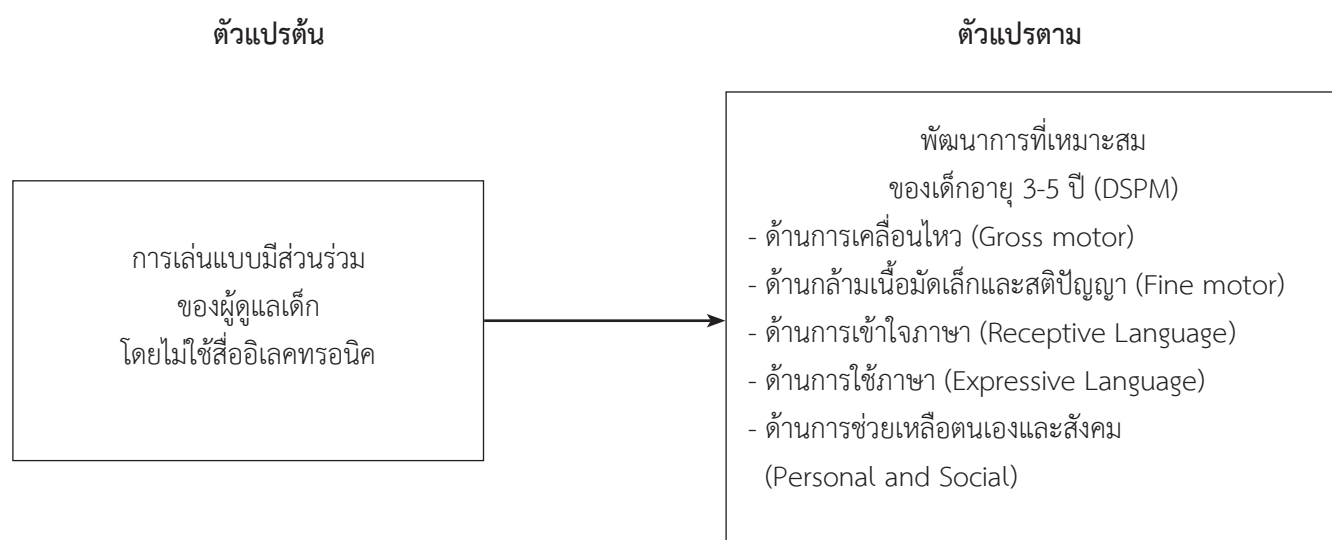
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาระดับการเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแล เด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. ศึกษาอำนาจการทำนายของการเล่นแบบ มีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผล ต่อพัฒนาการที่เหมาะสมของเด็กอายุ 3-5 ปี

คำถามการวิจัย

1. การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และพัฒนาการที่เหมาะสมของเด็กอายุ 3-5 อยู่ในระดับใด
2. การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีผลต่อพัฒนาการที่เหมาะสมของเด็กอายุ 3-5 ปีหรือไม่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทำนาย (Predictive study)

ประชากร คือ ผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน อายุ 3-5 ปี ที่มีบุตรเรียนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนในสังกัด กทม. เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 313 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดูแลเด็กวัยก่อนเรียน อายุ 3-5 ปี ที่มีบุตรเรียนอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนวัดสุคันธาราม ชุมชนสุขโขทัย ซอย 9 ชุมชนวัดญวน-คลองลำปอก และโรงเรียน วัดเบญจมบพิตร ซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์ บริการสาธารณสุข 6 สโมสรวัฒนธรรมหญิง และเป็นแหล่งฝึก ปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลมขชั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ multiple regression ตามคำแนะนำ (rules of thumb) ของ Hair, Black, and Babin⁹ กำหนด อำนาจการทดสอบ (power analysis) .80 คือ 100 คน สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample random sampling) ตามเกณฑ์กำหนด คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ดูแลเด็ก อายุระหว่าง 3-5 ปี และดูแลเด็กอย่างน้อย 6 เดือน อ่าน และ/หรือ เขียนภาษาไทยได้ สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย และเด็กมี สุขภาพแข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัว อาศัยอยู่ในเขตดุสิต อย่างน้อย 6 เดือน

เครื่องมือในการวิจัย และคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก ได้แก่ อายุ เพศ ลำดับที่เกิด และจำนวนคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลเด็ก จำนวน 6 ข้อ พัฒนา โดยคณะผู้วิจัยจากผลการศึกษาพัฒนาการเด็กปฐมวัยไทย⁷

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ พัฒนาจากแนวคิด กิน กอด เล่น เล่า⁵ และการพัฒนาการเล่น เพื่อการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 2110 จำนวน 13 ข้อ เป็น มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คะแนน 1 (ไม่เคยเล่น) ถึง 5 (เล่นทุกวัน) คะแนนรวมอยู่ระหว่าง 13 - 65 คะแนน โดยการทดสอบความมีนัยสำคัญของระดับการเล่น แบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระหว่าง ค่าเฉลี่ยที่เป็นค่าจากการสังเกต (Observed value) กับเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60 (3 ใน 5 rating scales) การแปลผล คือ

ระดับสูง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของการเล่นสูงกว่า 3 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับปานกลาง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของการเล่นสูงกว่า 3 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับต่ำ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของการเล่นต่ำกว่า 3 ทั้ง มีนัยสำคัญและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 3 แบบประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3-5 ปี นำ มาจากคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการ

เด็กปฐมวัย (DSPM) ของกระทรวงสาธารณสุข11 โดยให้ผู้ดูแลเด็กตอบ คะแนน 1 หมายถึง เด็กสามารถทำได้ และ คะแนน 0 หมายถึงเด็กไม่สามารถทำได้ จำนวน 46 ข้อ คะแนนรวมทั้งหมด 46 คะแนน ประกอบด้วยพัฒนาการ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการเคลื่อนไหว 8 ข้อ 2) ด้านกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา 11 ข้อ 3) ด้านการเข้าใจภาษา 9 ข้อ 4) ด้านการใช้ภาษา 9 ข้อ และ 5) ด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม 9 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) นำแบบสอบถามการเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย อาจารย์การพยาบาลเด็ก 2 คนและครูวิทย์ฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเด็กเล็ก ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับสิ่งที่ต้องการศึกษา แล้วนำมาคำนวณ ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index : CVI) ได้เท่ากับ .91 สำหรับแบบประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3-5 ปี นำมาจากคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ไม่ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เนื่องจากเป็นคู่มือที่กระทรวงสาธารณสุขให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน ใช้ทั่วประเทศไทย

การทดสอบความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและปรับแก้ตามที่แนะนำแล้ว ไปลองใช้ (Try out) กับผู้ดูแลเด็ก ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน และนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Alpha-Reliability Coefficient of Cronbach) ได้เท่ากับ .90

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาด้านจริยธรรมจาก คณะกรรมการประเมินงานวิจัยด้านจริยธรรม และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาการวิจัยและ ตำแหน่งวิชาการ สำนักงานวิจัย มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ตามมติการประชุมเลขที่ RRDC2019-55 รับรอง ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ก่อนการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยอธิบาย วัตถุประสงค์ วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัย อย่างละเอียด จนกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจดี และสมัครใจลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย และสามารถยกเลิกการเข้าร่วมวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่มีผลกระทบใดๆ คณะผู้วิจัยจะเก็บ ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นความลับ รายงานผลการวิจัยในภาพรวม จะทำลายข้อมูลทันทีหลังจากผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ในวารสารเรียบร้อยแล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยประสานงานกับหัวหน้าศูนย์บริการ สาธารณสุข และผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัด กทม. ที่รับเด็ก อนุบาล เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นประสานกับครู ประจำชั้นที่โรงเรียน และหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อบัดหมายวัน เวลา และสถานที่กับผู้ดูแลเด็กในการเก็บข้อมูล ก่อนเก็บข้อมูลทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งให้ กลุ่มตัวอย่างเซ็นใบยินยอมการเข้าร่วมวิจัย กลุ่มตัวอย่างใช้เวลา ในการทำแบบสอบถามประมาณ 15-20 นาที หากมีข้อสงสัย สามารถสอบถามคณะผู้วิจัยได้ตลอดเวลา เมื่อกลุ่มตัวอย่างทำ แบบสอบถามเสร็จ คณะผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป และกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของเด็กและผู้ดูแลเด็ก ด้วยสถิติจำนวนและร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการเล่นแบบมีส่วนร่วม ของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ คำนวณโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัย สำคัญด้วยการทดสอบแบบ one sample t-test ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60 (3 ใน 5 rating scales) อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเล่นแบบมีส่วนร่วมของ ผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อพัฒนาการของ เด็กอายุ 3-5 ปี ด้วยสถิติความถดถอยโลจิสติกส์ทวิแบบ สเต็ปไวส์ วอลด์-แบคเวิด (Stepwise Wald- Backward Binary Logistics Regression Analysis) อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนตัวของเด็ก พบว่า เด็กมีอายุเฉลี่ย 58.17 เดือน (S.D. = 11.11) เด็กอายุระหว่าง 54 – 65 เดือน พบมากที่สุด ร้อยละ 39.00 เด็กส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 53.00) เป็นบุตรคนแรก (ร้อยละ 47.00) จำนวนเด็กที่อาศัยอยู่ในบ้าน เดียวกันที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี พบมากที่สุด คือ 2 คน (ร้อยละ 55.00) เด็กมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย ร้อยละ 83.00 เด็กมี พัฒนาการสงสัยล่าช้า ร้อยละ 17.00

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ดูแลเด็ก พบว่า ส่วนใหญ่ ผู้ดูแล เด็ก อายุระหว่าง 31 – 40 ปี (ร้อยละ 48.00) อายุเฉลี่ย 34.85 (S.D. = 11.11) นอกจากนี้พบว่า ส่วนใหญ่ ผู้ดูแลเด็ก คือ มารดา (ร้อยละ 72.00) สถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 83.00) และรายได้เพียงพอแต่ไม่มีเหลือเก็บ (ร้อยละ 56.00) มีการ ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช ร้อยละ 25.00 เท่ากับ ปริญญาตรี/หรือสูงกว่า อาชีพรับจ้าง พบ ร้อยละ 34.00

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการเล่นเกมมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (n = 100)

ข้อความ	Test Value = 3.00 (60%)				
	M	S.D.	t-value	Sig.	แปลผล
1. มีส่วนร่วมในการออกกำลังกายกับลูก	3.16	.96	1.665	.099	ปานกลาง
2. มีส่วนร่วมในการเล่นของเล่นในบ้านกับลูก	3.88	.89	9.879*	.000	สูง
3. มีส่วนร่วมในการอ่าน/เล่านิทานกับลูก	3.41	1.04	3.922*	.000	สูง
4. มีส่วนร่วมในการฝึกระเบียบวินัยการเล่นกับลูก	4.11	.87	12.686*	.000	สูง
5. มีส่วนร่วมในการทำกิจวัตรประจำวันกับลูก	4.61	.72	22.260*	.000	สูง
6. มีส่วนร่วมในการเล่นบทบาทสมมุติกับลูก	3.30	1.04	2.859*	.005	สูง
7. มีส่วนร่วมในการเล่นเป็นกลุ่มกับเพื่อนของลูก	3.10	1.18	.844	.401	ปานกลาง
8. มีส่วนร่วมกับลูกในการทำงานบ้านเล็กน้อยๆ	3.87	1.01	8.600*	.000	สูง
9. มีส่วนร่วมในการเล่นวาดภาพ ระบายสีกับลูก	3.77	.96	8.000*	.000	สูง
10. มีส่วนร่วมในการเล่นในสนามเด็กเล่นกับลูก	3.15	1.07	1.393	.167	ปานกลาง
11. มีส่วนร่วมกับกิจกรรมในงานต่างๆกับลูก	3.29	1.14	2.525*	.013	สูง
12. มีส่วนร่วมในการฝึกมารยาทการเข้าสังคมกับลูก	4.41	.79	17.790*	.000	สูง
13. มีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก	3.18	1.09	1.643	.103	ปานกลาง
โดยรวม	3.63	.69	9.140*	.000	สูง

*p < .05

ผลการศึกษา พบว่า การเล่นเกมมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.63 (S.D. = .69) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t = 9.14, p = .000) การเล่นเกมมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กกับเด็กที่อยู่ในระดับสูงและมีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก คือ 1) การทำกิจวัตรประจำวัน (M = 4.61, S.D. = .72, t = 22.26, p = .000) 2) มารยาทการเข้าสังคม (M = 4.41, S.D. = .79, t = 17.19, p = .000) และ

3) การฝึกระเบียบวินัยการเล่น (M = 4.11, S.D. = .87, t = 12.686, p = .000) สำหรับการเล่นเกมมีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเล่นเกมมีกฎกติกา (M = 3.18, S.D. = 1.09, t = 1.643, p = 1.03) 2) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเล่นเป็นกลุ่มกับเพื่อนของลูก (M = 3.10, S.D. = 1.18, t = .844, p = .401) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการพัฒนาการโดยรวมและแต่ละด้าน
ของเด็กอายุ 3-5 ปี ด้วยสถิติ Stepwise Wald-backward Binary Logistics Regression Analysis (n = 100)

การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็ก โดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์	Nagelkerke R ²	B	Wald	Sig
พัฒนาการโดยรวม				
- มีส่วนร่วมในการเล่นเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวันกับลูก	.234	1.085	4.063*	.044
- มีส่วนร่วมในการเล่นเกี่ยวกับการพาหยาการเข้าสังคมกับลูก		-1.025	4.774*	.029
- มีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก		-.659	4.358*	.037
พัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว				
- มีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก	.151	-.853	9.765*	.002
พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา				
- มีส่วนร่วมกับลูกในการทำงานบ้านเล็กๆน้อยๆ	.101	.583	5.382*	.020
- มีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก		-.492	4.914*	.027
พัฒนาการด้านการเข้าใจภาษา				
- มีส่วนร่วมกับลูกในการทำงานบ้านเล็กๆน้อยๆ	.203	.540	3.897*	.048
- มีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก		-1.103	10.646*	.001
พัฒนาการด้านการใช้ภาษา				
- มีส่วนร่วมในการเล่นของเล่นในบ้านกับลูก	.376	-1.345	7.930*	.005
- มีส่วนร่วมในการเล่นบทบาทสมมุติกับลูก		1.175	7.260*	.007
- มีส่วนร่วมกับลูกในการทำงานบ้านเล็กๆน้อยๆ		1.092	6.033*	.014
- มีส่วนร่วมในการเล่นอุปกรณ์ในสนามเด็กเล่นกับลูก		.979	4.710*	.030
- มีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก		-1.031	4.988*	.026
พัฒนาการด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม				
- มีส่วนร่วมกับลูกในการทำงานบ้านเล็กๆน้อยๆ	.044	.375	3.118	.077

*P < .05

การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการพัฒนาการของเด็กอายุ 3-5 ปี พัฒนาการโดยรวม ผลการวิเคราะห์พบว่า การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถทำนาย พัฒนาการโดยรวมได้ร้อยละ 23.4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมี 3 ข้อ จากทั้งหมด 13 ข้อ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเด็ก คือ “มีส่วนร่วมในการเล่นเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวันกับลูก” (B = 1.085, p = .044) “มีส่วนร่วมในการเล่นเกี่ยวกับการพาหยาการเข้าสังคมกับลูก” (B = -1.025, p = .029) และ “มีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก” (B = -.659, p = .037)

พัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว ผลการวิเคราะห์พบว่า “การมีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก” สามารถทำนายพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวของเด็กได้ร้อยละ 15.1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (B = -.853, p = .002)

พัฒนาการด้านการกล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ผลการวิเคราะห์พบว่า “การมีส่วนร่วมกับลูกในการทำงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ” (B = .583, p = .02) และ “มีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก” (B = -.492, p = .027) และสามารถร่วมทำนายได้ร้อยละ 10.1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พัฒนาการด้านการเข้าใจภาษา ผลการวิเคราะห์พบว่า “การมีส่วนร่วมกับลูกในการทำงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ” ($B = .540, p = .048$) และ “มีส่วนร่วมในการเล่นแบบมีกฎกติกา” ($B = -1.103, p = .001$) และสามารถร่วมทำนายได้ร้อยละ 20.3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พัฒนาการด้านการใช้ภาษา ผลการวิเคราะห์พบว่า การเล่นเกมมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้ง 5 ข้อ สามารถร่วมทำนายพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็กได้ร้อยละ 37.6 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พัฒนาการด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม ผลการวิเคราะห์พบว่า “การเล่นเกมมีส่วนร่วมกับลูกในการทำงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ” สามารถทำนายได้ร้อยละ 4.4 ($B = 375, p = .077$) อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ระดับการเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งเกินกว่าที่คาดการณ์ไว้ อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ จึงใช้สื่อบุคคล คือ พ่อแม่ หรือ ผู้ดูแลเด็ก ร่วมเล่นกับเด็กเอง หรือใช้ของที่อยู่ในบ้านเป็นสื่อในการเล่นกับเด็ก ซึ่งผลการวิจัยนี้ พบว่า การเล่น 3 อันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยในระดับสูง คือ การเล่นเกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวันกับลูก การเล่นเกี่ยวกับการร่ายการเข้าสังคมกับลูก และการเล่นเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยกับลูก ซึ่งเป็นการเล่นที่ไม่ต้องใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ่อแม่ หรือ ผู้ดูแลเด็ก สามารถร่วมเล่นกับลูกได้ทุกวัน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ลูกช่วยเหลือตนเองเมื่อไปโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดการเล่นตามรอยพระยุคลบาท ที่ส่งเสริมการเล่นกับธรรมชาติ เช่น ให้เล่นกับน้ำ ดิน ทราย สัตว์เลี้ยง เป็นต้น⁶ และสอดคล้องกับการสำรวจที่พบว่า มีพ่อแม่ หรือ ผู้ดูแลเด็กเล่นกับลูกโดยใช้สื่อบุคคล 3 วัน ใน 1 สัปดาห์ ร้อยละ 94.57

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยการเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในระดับปานกลาง คือการเล่นแบบมีกฎกติกา การออกกำลังกาย การเล่นเป็นกลุ่มกับเพื่อนของลูก และการเล่นในสนามเด็กเล่นกับลูก อาจเนื่องจาก การเล่นทั้ง 4 กิจกรรมนี้เป็นการเล่นกับลูกนอกบ้านและต้องดูแลลูกอย่างใกล้ชิด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วน

ใหญ่ต้องไปประกอบอาชีพนอกบ้าน ทำให้ไม่สามารถเล่นกับลูก หรือไม่มีเวลาเพียงพอในการเล่นกับลูก เนื่องจากการเล่นต้องคำนึงถึงความปลอดภัย และผู้ดูแลต้องใช้เวลาสำหรับการเล่นของเด็กอย่างเพียงพอ รวมทั้งการเฝ้าระวังดูแลความปลอดภัยของเด็กด้วย⁶ และอาจเนื่องจากบริเวณที่อยู่อาศัยไม่มีพื้นที่ หรือสนามเด็กใกล้บ้าน

อำนาจการทำนายของการเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการพัฒนาการที่เหมาะสมของเด็กอายุ 3-5 ปี

การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถทำนายพัฒนาการเด็กโดยรวมได้ร้อยละ 23.4 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อาจเนื่องจากเด็กทุกคนเข้าเรียนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือโรงเรียนอนุบาลสังกัด กทม. ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญในการส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการเด็กต่อจากพ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กที่บ้าน² ซึ่งครูใช้อุปกรณ์ในคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)¹¹ เป็นของเล่นที่ไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย กระดาษ ดินสอ ลูกบอล กรรไกรปลายมน ตึกตาผ้า ก้อนไม้รูปทรงเลขาคณิต สมุดภาพประกอบ จิ๊กซอร์รูปภาพ เป็นต้น มาประกอบการเล่นแบบมีส่วนร่วมกับเด็ก รวมทั้งเด็กวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่เริ่มเล่นเลียนแบบผู้อื่น ทำท่าเป็นบุคคลอื่นๆ ในครอบครัว หรือนักแสดงในโทรทัศน์ ชอบเล่นบทบาทสมมติ⁴ ทำให้ผู้ดูแลเด็ก หรือพี่น้องร่วมเล่นบทบาทสมมติกับเด็ก สอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์โอกาสพัฒนาการเด็กปฐมวัย พบว่าการเล่นกับเด็กโดยใช้สื่อบุคคล เด็กจะมีโอกาสที่พัฒนาการสมวัยสูงกว่าการเล่นกับเด็กโดยไม่ใช้สื่อบุคคลหรือสื่ออื่นๆ⁷

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหวของเด็กอายุ 3-5 ปี คือการเล่นแบบมีกฎกติกากับลูก เนื่องจากเด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีความก้าวหน้าของพัฒนาการค่อนข้างสูง สามารถใช้กล้ามเนื้อใหญ่ได้ดี เด็กจะรู้สึกว่าเขาเองมีความสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง⁴ เช่น ยืนขาเดียว กระโดดขาเดียว กระโดด 2 เท้าพร้อมกันไปด้านข้างและถอยหลัง เดินต่อเท้าเป็นเส้นตรง ใช้แขนรับบอลได้¹¹ การเล่นแบบมีกฎกติกา เช่น การวิ่งแข่ง การเล่นรับบอลกับผู้อื่น ซึ่งเป็นการเล่นที่ไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สอดคล้องกับการเล่นตามรอยพระยุคลบาท ที่กล่าวว่า การเล่นที่มีการแข่งขัน ทำให้รู้แพ้ รู้ชนะ มีน้ำใจ รักษากฎกติกา มีวินัย

และการทำงานประสานกันระหว่างสมองกับกล้ามเนื้อจึงมีผล
ต่อพัฒนาการด้านเคลื่อนไหว⁶

การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้สื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก
และสติปัญญา คือ การเล่นแบบมีส่วนร่วมกับลูกในการทำงาน
บ้านเล็กๆ น้อยๆ และการเล่นแบบมีกฎกติกาที่ลูก สามารถ
อธิบายได้ว่า การทำกิจวัตรประจำวันผ่านการเล่น โดยการให้
เด็กลงมือกระทำจากประสบการณ์ตรง ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้
และพัฒนาทั้งด้านร่างกายและสติปัญญา¹² ซึ่งจากการสัมภาษณ์
ผู้ดูแล พบว่า จะให้เด็กช่วยเก็บของเล่นใส่กล่องหรือหยิบจับ
ของใช้ที่มีน้ำหนักเบาและขนาดเล็กพอเหมาะกับมือ เช่น
เก็บเสื้อผ้าที่ใช้แล้วลงในตะกร้า ทิ้งกล่องนมในถังขยะ เป็นต้น
รวมทั้งขณะที่เด็กอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือโรงเรียนอนุบาล
สังกัด กทม. ได้รับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา
ด้วยการเล่นกับเพื่อน เช่น ปั้นดินน้ำมัน ระบายสี ตัดกระดาษ
สอดคล้องกับผลการศึกษา การใช้กิจกรรมการปั้นสร้างสรรค์
มีผลต่อพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย เด็กจะมี
การพัฒนาการกล้ามเนื้อนิ้วมือ พัฒนาประสาทสัมผัสระหว่าง
ตากับมือที่ปั้น ผูกสมารถทำให้เด็กจดจ่อกับงานที่ทำได้นานขึ้น
 และได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง โดยการสัมผัส หยิบจับ
วัสดุต่างๆ ในขณะทำกิจกรรม¹³

การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านการเข้าใจภาษา
และด้านการใช้ภาษา คือ การเล่นแบบมีส่วนร่วมกับลูกใน
การทำงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ การเล่นแบบมีกฎกติกา การเล่น
ของเล่นในบ้าน การเล่นบทบาทสมมติ และการเล่นอุปกรณ์
ในสนามเด็กเล่น สามารถอธิบายได้ว่า การเล่นดังกล่าวเป็น
การเล่นที่ต้องมีการสื่อสารโต้ตอบกันระหว่างเด็กและผู้ดูแล
ที่จะช่วยทำให้เกิดการพัฒนาความเข้าใจและการใช้ภาษา
สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า เด็กที่มีพ่อแม่หรือผู้ดูแล
อ่าน-เล่านิทาน อย่างมีคุณภาพ ทำให้เด็กมีพัฒนาการสมวัยสูง
กว่าเด็กที่ไม่มีพ่อแม่หรือผู้ดูแลอ่าน-เล่านิทาน และอ่าน-เล่า
นิทานอย่างไม่มีคุณภาพ⁷

การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านการช่วยเหลือตนเอง
และสังคม คือ การเล่นแบบมีส่วนร่วมกับลูกในการทำงานบ้าน
เล็กๆ น้อยๆ สามารถอธิบายได้ว่า เด็กวัยนี้มีการพัฒนากล้าม
เนื้อมัดใหญ่และมัดเล็กได้ดี เรียนรู้การปรับตัวเพื่อให้สังคม
ยอมรับ โดยทำตัวให้เข้ากับเพื่อน ความคิดและคำพูดที่ยึด

ตนเองเป็นศูนย์กลางลดน้อยลง⁴ การเล่นกับลูกโดยผ่าน
การทำงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ เป็นการฝึกให้เด็กสามารถเล่น
แบบร่วมมือกันได้ เช่น การเล่นทำอาหาร โดยช่วยกันทำอาหาร
ชนิดใดชนิดหนึ่ง และแบ่งหน้าที่กันทำ เป็นต้น¹⁴ การให้เด็ก
มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการทำกิจกรรม ทำให้เด็กมีพัฒนาการ
ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า การมีส่วนร่วมของ
ผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ทำให้จำนวนเด็กมี
พัฒนาการปกติเพิ่มมากขึ้น¹⁵

ข้อเสนอแนะ

1. การนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพล
ต่อพัฒนาการที่เหมาะสมของเด็กวัยก่อนเรียน ได้แก่ การเล่น
เกี่ยวกับการทำกิจวัตรประจำวันกับลูก เช่น อาบน้ำ แต่งตัว
รับประทานอาหาร เป็นต้น การเล่นเกี่ยวกับมารยาทการเข้า
สังคมกับลูก เช่น สวัสดี ขอบคุณ ขอโทษ เป็นต้น และการเล่น
แบบมีกฎกติกาที่ลูก เช่น การวิ่งแข่งกัน เป็นต้น เป็นแนวทาง
ให้ผู้บริหารและผู้ดูแลเด็กนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริม
พัฒนาการเด็กโดยการเล่นแบบมีส่วนร่วมในกิจวัตรประจำวัน
ของครอบครัว โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีรายได้น้อย เพื่อให้
เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย รวมทั้งเป็นแนวทาง
ในการส่งเสริมผู้ดูแลเด็ก ใช้การเล่นโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์
แทนการเล่นเกมส์ หรือโทรศัพท์มือถือ หรือการดูทีวีของเด็ก
เพื่อป้องกันการเกิดพัฒนาการด้านภาษาล่าช้า

2. การทำวิจัยครั้งต่อไป

การเล่นแบบมีส่วนร่วมของผู้ดูแลเด็กโดยไม่ใช้
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรมีการศึกษาเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มเด็กวัย
หัดเดิน หรือในครอบครัวที่ผู้ดูแลเด็กมีระดับการศึกษาน้อย
หรือผู้ดูแลเด็กเป็นผู้สูงอายุ รวมทั้งพัฒนาโปรแกรมการสร้างเสริม
การเล่นโดยไม่ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก
แต่ละช่วงวัย

References

1. BBC News. UNICEF recommends that Thailand
invest more in brain development for young
children to solve problems developmental
disability [Internet]. 2017. (in Thai)

2. Department of Health Ministry of Public Health. Annual Report 2017 National Institute of Child Health. 1st ed. Bangkok: Sam Charoen Phinit (Bangkok) Co., Ltd. (in Thai)
3. Hfocus. Crisis for early childhood development in Thailand 30% lower than standard, speeding up searches to fix immediately [Internet]. 2016. (in Thai)
4. Wittayatornrat M, Jaigarun P. Chapter 2 Promoting child growth and development. In: Siriboonpipattana P. editors. Pediatric Nursing 1. Bangkok: Thanapress Company Limited: 2015: 57-73.
5. Chaninyuthwong V, Editor. Rajanukul Institute of the Department of Mental Health, Ministry of Public Health. Eat Hug Play Tell with children age 0-5 years. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand Limited: 2011. (in Thai)
6. Bunkerd P, Thanamit S, Ruangdaraganon N, Parkbongkoch C, Kulthorn D, Teeravarunyou S, Weswibul S, Chalopratum T, editors. Playing in the footsteps of His Majesty. 2nd ed. Bangkok: Plus press company limited; 2013.
7. Pattanapongthorn J, Boonsuwan C, Thanajaroen-watchara N. The study of Thai Early Child Development. Bangkok: Bureau of Health Promotion, Department of Health. 2015.
8. Promwichai W, Chaimongkol N, Pongjaturawit Y. Factors Associated with Language Development in Toddlers. Journal of Nursing Science Chulalongkorn University 2016; 28(2): 82-93. (in Thai)
9. Hair JF, Black WC, Babin BJ, Anderson RE. Multivariate data analysis a global Perspective. 7th ed. Boston: Pearson Education, Inc.; 2010.
10. Phulsopha P. The Development of Playing for Early Childhood Learning in 21st Century. Kasetsart Educational Review. 2017;32(1): 20-27. (in Thai)
11. Ministry of Public Health. Developmental surveillance and promotion manual. Chiang Mai: SiamPimnana Company Limited. 2019. (in Thai)
12. Ministry of Education. Handbook of Early Childhood Education Curriculum A.C. 2017 for children aged 3 - 6 years 1sted. Bangkok: Printing the Agricultural Co-operative Federation of Thailand., LTD. 2018. (in Thai)
13. Kamparak D, Palintorn N, Wansaen T, Yooprasert S. The development of fine motor muscle of early childhood students by implementing creative molding activities. Journal of Academic Saeng Isan. 2019;16(2): 484-498. (in Thai)
14. Choomai T. Growth and development of preschool children. Hua Hin Sook Jai Klai Kangwon Journal. 2016;1(2): 18-33. (in Thai)
15. Ponmark J, Thisara P, Weiangkham D, Duangpanya A. Development of a family participation model for promoting child development: A case study of ban sanpamuang child care center, mueang district, phayao province. Journal of The Royal Thai Army Nurses. 2019;20(2): 241-250. (in Thai)